

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE – 05.11.2023 r.

XXXI Niedziela Zwykła

1. Liturgia Kościoła w tym tygodniu:

- **czwartek**, 09.11. – Święto **Rocznicy Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej**.
- **piątek**, 10.11. – wspom. **Św. Leona Wielkiego**, papieża i doktora Kościoła.
- **sobota**, 11.11. – wspomnienie **Św. Marcina z Tours**, biskupa. To także

Święto Niepodległości. Dziękujemy Panu Bogu za odzyskaną 105 lata temu niepodległość naszej Ojczyzny.

2. Co tydzień w **poniedziałki** podczas Mszy św. modlimy się o **powołania w Kościele** – szczególnie z naszej parafii. Zachęcam także do przyjmowania Komunii św. w tej intencji, przynajmniej raz w miesiącu.

3. W **piątek** po wieczornej Mszy św. zapraszam na godzinną **adorację** Najświętszego Sakramentu.

4. Do **piątku**, 10 listopada, będziemy odmawiać różaniec za zmarłych powierzonych naszej modlitwie w parafialnych wypominkach.

5. W przyszłą niedzielę przypada Dzień Solidarności z Kościołem prześladowanym. Po Mszy św. zbiórka do puszek na fundację Pomoc Kościołowi w Potrzebie.

6. **Odpust za zmarłych** w ciągu oktawy Uroczystości Wszystkich Świętych – w dniach od **1 do 8 listopada** każdy wierny, który jest w stanie łaski uświęcającej, przyjmie Komunię św. oraz pobożnie nawiedzi cmentarz i odmówi modlitwy: Ojciec nasz, Wierzę w Boga i dowolną modlitwę w intencjach Ojca Świętego, może uzyskać **codziennie** jeden raz **odpust zupełny za zmarłych**.

7. Dziękuję za ofiary złożone dziś na tacę inwestycyjną. Bóg zapłać!

8. Zachęcam do nabywania najnowszego numeru „Gościa Niedzielnego” i naszego Parafialnego Biuletynu - przy wyjściu z Kościoła.

9. Wszystkim Parafianom i Gościom życzę pogodnej niedzieli i błogosławionego tygodnia.

MSZE ŚWIĘTE:

niedziele i święta:

9:00, 11:00.

Wtorek, czwartek: 8:00;

poniedziałek, środa,

piątek i sobota: 18:00.

ADORACJA Najświętszego

Sakramentu: w każdy piątek po Mszy św. wieczornej – przez godzinę.

KORONKA DO MIŁO-

SIERDZIA BOŻEGO:

każdy piątek przed Mszą św.

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA:

15 minut przed każdą Mszą świętą.

KANCELARIA

PARAFIALNA:

każdej Mszy św.

po

Biuletyn Parafialny

Redakcja:
Ks. Adam Pleskot

Chalupy,
05.11.2023 r.

XXXI Niedziela Zwykła

Rok XIV,
Numer 741 (455)

Rzymskokatolicka Parafia p.w. św. Anny, CHALUPY, ul. Kaperska 30, 84-120; Władysławowo

Konto parafii: Nr rachunku: 75-8348-0003-0000-0014-3316-0003

Adres strony internetowej: www.anna-chalupy.pl

Telefon: 603-788-486

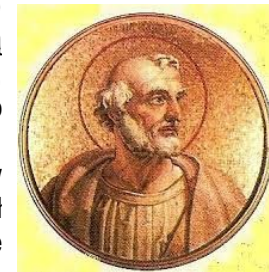
Święty Leon Wielki, papież i doktor Kościoła

Leon urodził się około 400 r. w Toskanii. Był synem Kwintyniana. Papież Celestyn I mianował go archidiaconem około roku 430. Od młodości wyróżniał się tak wielką erudycją i zdolnościami dyplomatycznymi, że nawet jako zwykły akolita wysyłany był przez papieża do ważnych misji. Na jego polecenie udał się m.in. z poufną misją do św. Augustyna, biskupa Hippony. Kiedy w 440 r. przebywał z misją pokojową w Galii, wysłany tam przez cesarzową Gallę Placydię, został obrany papieżem po śmierci Sykstusa III. Po powrocie do Rzymu został konsekrowany 29 września 440 r.

Jego 21-letni pontyfikat przypadł na czasy licznych sporów teologicznych i zamieszania pośród hierarchii kościelnej. Musiał zwalczać liczne herezje oraz tendencje odśrodkowe, podejmowane przez episkopaty Afryki Północnej i Galii. To wtedy Pelagiusz głosił, że Chrystus wcale nie przyniósł odkupienia z grzechów, a Nestoriusz twierdził, że w Jezusie mieszkały dwie osoby. Poprzez swoich legatów brał udział w soborze w Chalcedonie (451), który ustalił najważniejsze elementy doktryny chrystologicznej. W dogmatycznym liście do biskupa Konstantynopola, tzw. "Tomie do Flawiana", odczytanym w Chalcedonie, Leon I rozwinął naukę o dwóch naturach w Chrystusie. Sobór Chalcedoński przyjął wiarę w jednego Chrystusa w dwóch naturach, obu niezmiennych i nieprzemierzalnych, ale także nierozdzielonych i nierozdzielnych, tworzących jedną osobę. Tekst ten ojcowie soborowi przyjęli przez aklamację.

Papież Leon wprowadził zasadę liturgicznej, kanonicznej i pastoralnej jedności Kościoła. Za jego czasów powstały pierwsze redakcje zbiorów oficjalnych modlitw liturgicznych w języku łacińskim. Powiązał liturgię z codziennym życiem chrześcijańskim; np. praktykę postu z miłosierdziem i jałmużną. Nauczał, że liturgia chrześcijańska nie jest wspomnieniem wydarzeń minionych, lecz uobecnieniem niewidzialnej rzeczywistości. W jednej z mów podkreślał, że Paschę można celebrować w każdym okresie roku "nie jako coś, co przeminęło, ale raczej jako wydarzenie dziś obecne".

Leon przyczynił się do uznania prymatu stolicy Piotrowej zarówno przez cesarza zachodniego Walentyniana III, jak i przez Konstantynopol. Cesarz Walentynian III (425-455) ogłosił edykt postanawiający, że zarządzenia Stolicy Apostolskiej muszą być uważane za prawo; oznaczało to prymat jurysdykcyjny biskupa rzymskiego. Bronił Italii i Rzym przed najazdami barbarzyńców. Wyjechał naprzeciw Attyli, królowi Hunów, i jego wojskom,

wstrzymał ich marsz i skłonił do odwrotu (452). W trzy lata później podjął pertraktacje ze stojącym u bram Rzymu Genzerykiem, królem Wandalów. Niestety, król nie dotrzymał umowy złupił Wieczne Miasto. Papież ten wslawił się także działalnością charytatywną oraz zdecydowanym przeciwstawianiem się praktykom pogańskim czy wpływom sekty manichejczyków.

Leon był obrońcą kultury zachodniej. Jako pierwszy papież otrzymał przydomek "Wielki". Zmarł 10 listopada 461 r. w Rzymie. Został pochowany w portyku bazyliki św. Piotra. Zachowało się po nim ok. 150 listów i prawie 100 mów wygłoszonych do mieszkańców Rzymu podczas różnych świąt. Pozwalają one poznać wiedzę teologiczną papieża oraz ówczesne życie liturgiczne. W roku 1754 Benedykt XIV ogłosił go doktorem Kościoła. Jest patronem muzyków i śpiewaków.

W ikonografii św. Leon Wielki przedstawiany jest w szatach papieskich i w tiarze, czasami w szatach liturgicznych rytu wschodniego lub jako papież piszący. Jego atrybutami są: księga, kielich oraz orszak z półksiężycem, któremu zastępuje drogę.

Święty Marcin z Tours

Marcin urodził się ok. 316 r. w Pannonii, na terenie dzisiejszych Węgier, w rodzinie pogańskiej. Jego ojciec był rzymskim trybunem wojskowym. Prawdopodobnie imię Martinus pochodzi od Marsa, boga wojny. Przez wieki powstało tak wiele życiorysów Marcina i legend, że dziś trudno ustalić fakty.

Prawdopodobnie uczył się w Ticinium (Pawia). Mając 15 lat wstąpił do armii Konstancjusza II. Co do tego, ile lat służył w wojsku, hagiografowie toczą spory. Według jednych 25, inni podają, że tylko 5. Ale wydarzenie, które wszyscy czciciele wspominają, miało miejsce w okresie tej służby. Żebrakowi proszącemu o jałmużnę u bram miasta Amiens Marcin oddał połowę swej opończy. Następnej nocy ukazał mu się Chrystus odziany w ten płaszcz i mówiący do aniołów: "To Marcin okrył mnie swoim płaszczem".

Pod wpływem tego wydarzenia Marcin przyjął chrzest i opuścił wojsko, uważając, że wojowanie klóci się z zasadami wiary. W innych życiorysach znajdujemy informację, że spotkanie z żebrakiem nastąpiło już po chrzcie; Marcin jako chrześcijanin nie mógł służyć w wojsku, dlatego musiał z niego wystąpić. Wielką troską Marcina było nawrócenie swoich rodziców, do którego doprowadził wkrótce po opuszczeniu armii. Następnie udał się do św. Hilarego, biskupa Poitiers (we Francji), stając się jego uczniem. Został diakonem. Po pewnym czasie osiadł jako pustelnik na wysepce Gallinaria w pobliżu Genui, gromadząc wokół siebie wielu uczniów.

Święty Marcin z Tours w 361 r. założył pierwszy klasztor w Galii - w Liguge. Dziesięć lat później, mimo jego sprzeciwu, lud wybrał go biskupem Tours. Ta data jest potwierdzona w dokumentach - sakrę biskupią otrzymał w roku 371. Jako pasterz diecezji prowadził nadal surowe życie mnisze, budząc sprzeciw okolicznych biskupów. Klasztor, które zakładał, łączyły koncepcję życia mniszego z pracą misyjną. Sam odbył wiele wypraw misyjnych. Rozpoczął chryścianizację prowincji galijskiej i prowadził ją w sposób bardzo systematyczny. Był znanym apostołem wsi. Jako były wojskowy nie zrażał się niepowodzeniami, ale konsekwentnie realizował wytyczone sobie zadania.

Jeszcze za życia nazywany był mężem Bożym. Współczesny mu hagiograf Sulpicjusz Sewer zanotował wiele cudów wymodlonych przez biskupa Marcina, a także wielką liczbę

nawróconych przez niego pogan. Sulpicjusz opisuje także zmagania tego misjonarza z duchami nieczystymi, które atakowały go tym częściej, im więcej dusz nawracał na wiarę chrześcijańską.

Marcin zmarł 8 listopada 397 r. w Candes podczas podróży duszpasterskiej. Jego ciało sprowadzono Loarą do Tours i pochowano 11 listopada. Jako pierwszy wyznawca - nie-męczennik - zaczął odbierać cześć świętego w Kościele Zachodnim. Relikwie spoczywają w bazylice wzniesionej ku czci Świętego. Jest patronem Francji, królewskiego rodu Merowingów, diecezji w Eisenstadt, Mainz, Rotterburga i Amiens; dzieci, hotelarzy, jeźdźców, kawalerii, kapeluszników, kowali, krawców, młynarzy, tkaczy, podróżników, więźniów, właścicieli winnic, żebraków i żołnierzy.

W ikonografii przedstawiany jest w stroju biskupa lub jako żołnierz oddający płaszcz żebrakowi. Jego atrybutami są: dzban, gęś na księdze, gęś u jego stóp, koń, księga, model kościoła, dwa psy lub żebrak u jego stóp.

BLG

INTENCJE MSZALNE 05.11.2023 – 12.11.2023

XXXI Niedziela Zwykła 05.11.2023	9:00	†† Rodzice z obojga stron, syn Jarosław i mąż Piotr.
	11:00	† Tadeusz Trendel.
Poniedziałek 06.11.2023	18:00	† Czesław.
Wtorek 07.11.2023	8:00	† Wujek Jan.
Środa 08.11.2023	18:00	† Jacek Konkel.
Czwartek 09.11.2023	8:00	†† Dusze w czyśćcu cierpiące.
Piątek 10.11.2023	18:00	† Jerzy w 25. rocz. śmierci.
Sobota 11.11.2023	18:00	O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Tadeusza i jego rodziny.
XXXII Niedziela Zwykła 12.11.2023	9:00	†† Rozalia, Alojzy i Andzia.
	11:00	†† Rodzice: Anna i Stanisław.